

LIVELOVE

Jon Kilje

so shut up
or you'll soon be dead ringers
yelled the meanest man in town

Då kunde jag gå utan stödkäpp, men jag försökte sätta mig in i Gunnos situation. I hans stilla sinne följde kanske texten den melankoliska melodin Georgia on my mind. I vilket fall försökte den göra det i mitt.

På det hela taget – melankolin vill inte släppa.

Även om jag upprepar: Släpp taget!

Det ska väl förta sig innan alltför länge.

Count your blessings buddyman, 82, body and soul.

Sabrina, 27, tog med sig gula pärmen på morgonen.

Den innehåller uppgifter om den hjälp jag får av hemtjänsten och som hon som min kontaktperson ska korrigera.

Jag skrev ett brev till Golli, 40, i Alsike om strulet med skrivaren.

Fick brev från lillsyrran Jette, 78, i Danmark och från Hans, 70, i Spanien.

Talade i telefon med Gunno, 67, i Märsta och med min gamle vän Charles, 85, i Harestad vid Nordre älv, en utlöpare från Göta älv. Han är återställd från ett lårbensbrott tidigare i år.

Sabrina, Golli, Jette, Hans, Gunno, Charles, count your friends Dan. Be glad!

I följande natts dröm illumineras morsans sovrum i villan på Axelhøj i Köpenhamns periferi av ett starkt

solljus. Det är i gryningen. Hon är inte där. Vad drömmen vill meddela får jag inte tag i. Vag känsla av ny programmering i kropp och själ, en pånyttfödelse, typ andlig omvandling. Nog ännu en önskedröm Kille.

Kan det verkligen bli bättre underlag för beslut framöver? Vore välkommet med ett stabilare humör. Det växlar mellan förtvivlan över att ryggskadan inte tycks läka och optimal optimism.

Och mina damer och herrar, från önskedröm till onskedröm: Promenerande med kappen i högerhanden genom en galleria i Köpenhamn passerar jag en bodybildningslokal dörr om dörr med ett bageri, stannar upp ett tag framför bageriet och njuter av den ljuva doften av nybakade frallor. Plötsligt attackeras jag bakifrån av nån som låser mina armar med ett fast grepp och trycker sig tätt intill mig. Det är en muskulös person med stånd, det märks tydligt mot rumpan. Förmodligen en galen bodybuilder laddad med anabola steroider som drömmer om att våldta första bästa objekt. I helvete är jag så attraktiv på den fronten? Jag är ett lätt offer med stödkäpp, långt ifrån nån pigg alfa-hanne. Bäst att handla fort som fan. Lätt tänkt, vanskligt gjort. Jag vräkte mig baklänges, tog sats med fötterna mot närmsta vägg, böjde benen, sträckte snabbt ut dem, sköt väggen ifrån mig med all kraft jag hade. Resultatet var att steroidriddaren ramlade baklänges och slog skallen i stengolvet. Lät som när man krossar skalet på ett löskokt ägg. I denna situation lika ljuvligt i mina öron som doften av frallorna i min näsa. Där låg jag på rygg ovanpå en välbehövligt död dåre. Han

borde tänkt på att en nackdel kan vändas till en fördel, min motgång till min framgång.

–Jeg så det hele, sa en pojke i dörren till bageriet innan jag kommit på fötter igen. Han er bodybøsse. De tager droger.

–Undrer om han er død, sa jag.

Det var galenpannan inte.

–Ellers var det blevet en dyr historie for dig, sa pojken, en lillgammel gosse.

Ingen av gästerna i restaurangen visavi bageriet rörde en fena trots att de genom fönstret sett hela skeendet på så nära håll, inte heller andra som såg vad som hände reagerade, de bare passerade förbi tysta.

Riddaren av Steroid gick självmant därifrån. Nån polis tillkallades inte och nån anmälan om misshandel blev det inte heller. Så kan det gå i en dröm. Hade det skett i vardagslivet och dåren dött då vete fan vad som hänt. Dömt för mord? Halleluja Kille, ta det lugnt i helvetet.

Nästa dag, fredag runt 1100, skickar jag ett sms till Golli: »Kan du komma ikväll?» Det blir omedelbart svar: »Nej, och jag är upptagen hela helgen och reser bort nästa vecka.» Inte precis nån höjdare för vilken pappa som helst.

Att få fixat skrivaren kommer alltså att dröja ett bra tag. Väpna dig med tålamod kamrat Kille och fortsätt Lovelive från denna sida.

Yezz yezz here we come: Iklädd artilleriets officersuniform, generals grad, anländer jag till Dreamland, närmare bestämt till Sämjans Plats i Tel Aviv, tror jag,

bara det att den platsen ligger i Paris, men i denna dröm har den i vilket fall flyttats till Tel Aviv. Jag går in på folkbokföringskontoret på platsen och förklarar att jag söker en gammal flamma från 70-talet, Pamela.

–Inga problem, sa kvinnan i gluggen. Jag ber henne ta på sig en röd hätta och komma till Sämjans plats i Tel Aviv. Så är hon lätt identifierad.

–Jag med, sa jag, satte en grön cylinderhatt på skallen och gick ut på platsen.

Genast dök en kvinna med röd hätta och i Pamelas förmodade ålder upp och presenterade sig som henne. Kvinnan hade potatisnäsa. Det hade Pamela absolut inte.

–Kom, sa näsan och drog mig i armen. Du ska träffa min far.

Den hon ledde mig till var en civilklädd man med svart hår och svarta ögon, yngre än hon själv. Han hälsade hjärtligt. Jag lyfte på cylindern och gav honom den. Han skrattade glatt.

De två tillhörde givetvis israeliska underrättelsetjänsten. Det var tal om deception på komisk nivå. Som ville man poängtera att min dröm var vilseledande illusion i pakt med dynamiten i kvantdynamiken, spökerierna där.

Dessutom var Pamela förmodligen gift numera och hade familj att ta hand om.

På väg till flygplatsen träffade jag en utmärglad Sabri-

na, helt ohyggligt, vilket benrangel hon blivit, skrämmande.

–Så gämlig du blivit, nöjde jag mig med att säga.

Sceneriet försvann och jag var åter ute i vardagen. Där blev det problem med oönskad röd textfärg och understrykningar i dokumentet Livelove. Det tog lång tid att lösa det problemet, men äntligen lyckades det med hjälp av kontrollpanelen. Efter den prövningen och pärserna i Dreamland for Livelove sin kos.